

Til lovforslag nr. L 104. Skriftlig fremsættelse (1. december 1999)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling (Forlængelse af ordning med mulighed for at tilbageholde stofmisbrugere i behandling)

(Lovforslag nr. L 104).

Ifølge § 11 i lov nr. 349 af 14. maj 1992 om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling med senere ændringer skal forslag til revision af loven fremsættes for Folketinget senest ved begyndelsen af folketingsåret 1999/2000.

Forslaget indebærer en uændret videreførelse af ordningen med tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling og en ændring af lovens revisionsbestemmelse, således at loven atter tages op til revision i folketingsåret 2001-2002.

Baggrunden for indførelse af ordningen med tilbageholdelse af stofmisbrugere i 1992 var især at støtte yngre stofmisbrugere over 18 år, der er motiveret for behandling, og som endnu ikke i større omfang er kommet i konflikt med straffeloven som følge af misbruget. Tilbuddet om tilbageholdelse som led i behandling for stofmisbrug gælder dog også i forhold til ældre aldersgrupper.

Loven er baseret på 3-dobbelt frivillighed: For det første er det den enkelte amtskommune, der tager stilling til om man vil anvende loven. For det andet kræves der en konkret beslutning om at tilbyde en stofmisbruger at indgå en kontrakt om behandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse. Og for det tredje kræves der tilslutning fra den stofmisbrugers side, som har fået tilbud om kontrakt af den omhandlede type.

I Ribe, Vestsjællands og Frederiksborg amtskommuner er der truffet principiel beslutning om, at man vil benytte lovens muligheder. Ingen amtskommuner har dog fundet behov for konkret at bringe loven i anvendelse.

På trods af den hidtil manglende anvendelse vil det imidlertid fortsat være hensigtsmæssigt at kunne lade tilbageholdelsesordningen indgå som en del af det samlede udbud af behandlingsmuligheder for stofmisbrugere. Det kan ikke udelukkes, at bl.a. sammensætningen af stofmisbrugspopulationen og prioriteringen af indsatsen for visse grupper af stofmisbrugere, herunder bl.a. gravide stofmisbrugere, fremover kunne tilsige, at behovet var tilstede for at anvende tilbuddet om behandlingskontrakt med mulighed for tilbageholdelse.

Det bør derfor med den nu tættere sammenhæng mellem visitationsproceduren og med fastlæggelse af handleplan indgå i de løbende rutiner at rejse spørgsmålet om behandlingskontrakt af denne type i de amtskommuner, der har truffet principiel beslutning om at anvende lovgivningen.

Tilsvarende bør det ud fra denne synsvinkel overvejes i andre amtskommuner og i de såkaldte delegationskommuner at inddrage ordningen i den vifte af tilbud, man har at tilbyde stofmisbrugerne.

At videreføre ordningen uændret skønnes ikke at have administrative eller økonomiske konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.